

MARCEL·LÍ
BORRELL

Què tal l'Estupidesa Artificial?

DONCS AIXÒ

¿És imparable el camí que ens instal·la de morros en la Intel·ligència Artificial? La IA com exponent d'una transformació radical impulsada per tendències tècniques convergents. Ho sosté l'enginyer Ray Kurzweil (Nova York, 76 anys) en el llibre *'La singularidad está más cerca'* (Deusto). De propina, avisa: la fusió dels nostres cervells i les màquines és qüestió d'un simple *'whatsapp plus'*. Així de fàcil. Previsible. Divertit? Només cal observar les picabaralles geopolítiques entre la IA ianqui i la xinesa, el *'chatGPT'* i el *'DeepSeck'*, respectives. En fi, entre lo Trump i el Jinping, dos dels pinxos trinxeraires de la barriada global. Mentrestant, la Llei-

da socio-junts entoma l'enèsima frustració de la Vella Seu (i tant!), Somiatruites Mundial de la Humanitat, que s'esfondra al compàs de les seves vetustes, divuitenes muralles. Però, a les penes, punyalades! Aprofito per tornar al principi de la columna d'avui, i preguntar: si hi ha Intel·ligència Artificial, ¿també hi ha d'haver Estupidesa Artificial? Sosté Bertrand Russell que l'estupidesa consisteix, enterament o quasi, en tenir un concepte exagerat de si mateixa. Per cert, els cacumens del Silicon Valley van sobradíssims, i la susdita Intel·ligència Artificial també té un altíssim concepte de si mateixa. I vostè, com ho veu? Ull viu amb la miopia mental.